

Стріт-арттер Андрій ПРИСЯЖНЮК: «Мені подобається мистецтво, яке спонукає до роздумів...»

У центрі Здолбунова, на будинку по вул. Василя Жука, 2 відтепер є мурал. Створено його в межах проекту «Перше Digital-сузір'я» муралів на карті України», який реалізовує ГО «Платформа взаємодій «Простір» м. Рівне за грантової підтримки Українського культурного фонду. Здолбунівський стінопис - один з дев'яти у «сузір'ї» і присвячений дуже важливій темі, яка відповідає одній з Глобальних цілей сталого розвитку ООН. Про проект і не тільки нам вдалося поспілкуватися з автором малюнка - художником з Луцька Андрієм Присяжнюком, відомим ще під нікнеймом END.

- Андрію, Ви вперше у нашому місті? Розкажіть трішки про себе.

- Так, у Здолбунові я вперше, завжди тільки у потягу проїжджаю. Мені тридцять. Художник. Свого часу закінчив художню школу. Навчався в училищі культури і мистецтв за спеціальністю «різьба по дереву». Потому - в інституті мистецтв. Щоправда, я його покинув. Уже понад п'ятнадцять років займаюсь графіті, стріт-артом.

- Саме стріт-арттером Вас і називають, а чи створюєте роботи на полотнах, папері?

- Так. І тематика така ж - або графіті, або абстракція.

- Кажуть, Ви полюбляєте творити вночі...

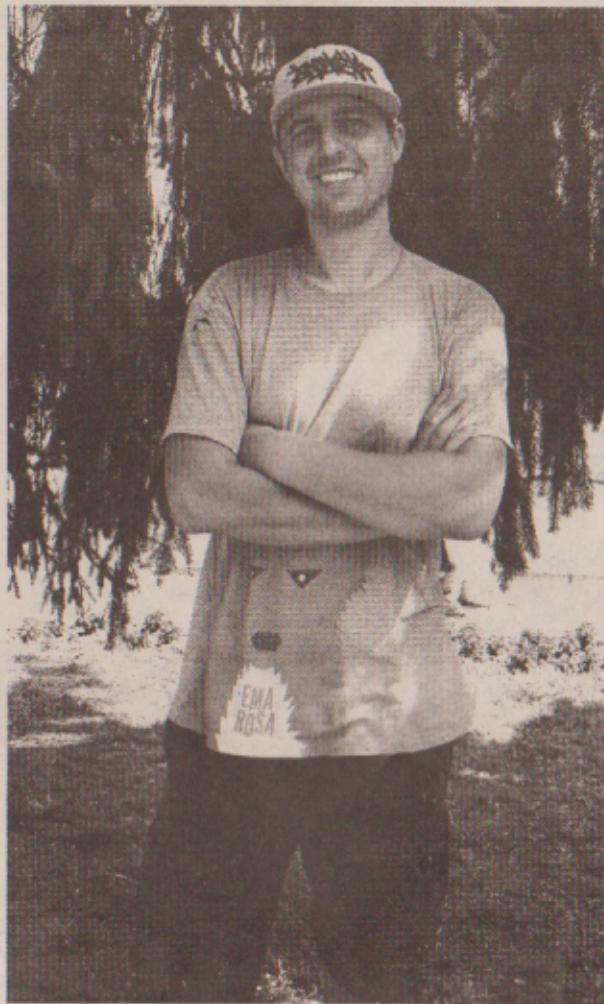
- Вночі здебільшого працюю над ескізами або маюю станково - на папері чи полотні. Чому вночі? Тому що нічого не відволікає: увесь світ спить, і я можу зосередитись, сконцентруватись на своїй роботі. Вдень це дуже складно.

- Звілки чеопасте ідеї для

ний простір, який є відкритий для глядача і який, можна так сказати, «нахабно» входить у простір людей. Адже якщо галерея «закрита», має чотири стіни і це - приміщення, то в людини є вибір: зайти в неї чи не зайти. Наша ж галерея створена як умовні чотири стіни простору, і всі вони розвернулися. Завдяки цьому галерея стала відкритою. Відповідно, будь-яка людина, яка потрапляє в середовище луцького «Citi Parku», де розміщена «4/8 Gallery», вона, хоче того чи ні, все одно взаємодіє з роботою художника, який там представлений, або з процесом роботи художника, який на той час працює в галереї. Відповідно, виникають запитання, дискусії, розмови... Загалом завдання галерей - показувати людям роботи, які провокують до роздумів. Мені особисто подобаються абстрактні роботи, мистецтво, яке спонукає до роздумів - коли у людей пробуджуються думки від побаченого.

Андрій ПРИСЯЖНЮК.

команда художників. І кожен з них створює мурал на певну тему, яка вільніше означає

Хештег графіті-групи художника.

ють товари, які часто навіть не вживаними, новими (!) потрапляють у смітник або на переробку.

Отож, моя робота - це заклик задуматися і потурбуватися про довкілля, відмовитись від зайих речей, покупок і не чинити дій, які шкодять природі, середовищу, в якому живемо.

На муралі я зобразив символ безкінечності. Тут він не є таким буквальним, як зазвичай малюється, але я від цього відштовхувався. Тобто цей стінопис - абстрактна робота, яка базується на символі безкінечності. Він умовно розділений зверху як знак того, що у нас, людства, немає цієї безкінечності, бо ми споживаємо не рівно стільки, як нам потрібно для життя. Загалом в абстракції кожен бачить своє, і це добре...

- Які ще творчі проекти маєте в планах чи, можливо, до якихось із них хотіли б долучитися?

- Якщо чесно, то участі у нових проектах зараз не дуже прагну - не вистачає часу, щоб реалізовувати усі ті в окну якої зайнятий. На

клад, є декілька людей без освіти художньої. Але вони в графіті роблять якісні, хороші речі.

- Андрію, Ви - професійний художник, а чим ще захоплюєтесь, яку музику слухаєте, що читаєте?

- Музика? Люблю слухати реггей, даб, реп, трип-хоп. З книжок останнє, що читав, то художні романі. Твори Шкляра, пригадую. Але останнім часом майже не читаю.

Раніше, коли працював на заправці оператором, читав багато. Графік роботи мав подобовий. Тож удень працював, а вночі, у перервах між роботою, мав час для того, щоб прочитати. А зараз - і проект за проектом, і пес, і... От і не можу ніяк зорганізуватися в цьому плані. Хоча зацікавився можливістю перейти на аудіокниги. Планую завантажити собі таких з Мережі й читати, тобто - слухати, коли в дорозі.

- До речі, Ви «живете» у соцмережах? Де можна побачити Ваші роботи?

- В інстаграм, у фейсбуку. У фейсбуку - на всі пиши

творінь? Наскільки відомо, у Вас були і є домашні улюблениці, вони ставали прообразами героїв Ваших робіт?

- Домашнimi улюбленицями у мене завжди були коти, а зараз - пес породи німецька вівчарка, йому майже 13 років. Але ні. Мої коти чи пес ще не ставали героями моїх робіт. А звідки ідеї? Дослідження, напевно, якісь у житті, супільно актуальні теми. Роблю графіті і переважно в абстракцію. Є задача певна, і я від неї відштовхуюсь.

- Ви - автор ідеї створення в Луцьку унікальної мистецької галереї просто неба «4/8 Gallery». Нашим читачам буде цікаво дізнатись про її особливості детальніше...

- «4/8 Gallery» це галерей-

- Чию ініціативу щодо створення мурала у Здолбунові наразі втілили?

Глобальних цілей в галузі стального розвитку.

волу нескінченності.

Мені дісталася тема «Відповідальне споживання і виробництво». Тож зацікавився нею, багато про це перечитав. Звернув увагу, що на логотипі саме цієї Глобальної місії - цілі зображеній символ вісімки. Так - безкінечності. Відповідно, я почав шукати інформацію про цей символ. Дізнався, що він уособлює дракона Уророса, або ж міфічного змія, який обвиває кільцем Землю, скопивши себе за хвіст - знак нескінченного відродження. Але його найчастіше зображають у вигляді вісімки, а не кільця. Дракон Уророс, насکільки пожирає свій хвіст, настільки й відростає - відновлюється. Це означає, що споживає він саме стільки,

якій обвиває кільцем Землю, скопивши себе за хвіст - знак нескінченного відродження. Але його найчастіше зображають у вигляді вісімки, а не кільця. Дракон Уророс, насіннями, які він употребляє, можуть «мандрувати» океаном і низити екосистему. Уже ж на континент більше маємо - зі сміття. Люди купують багато чого направду звичного, неекономно використовують природні ресурси і виробля-

приклад, організовую всеукраїнський фестиваль графіті «Alarm», є співорганізатором такого «місцевого» фестивалю урбаністичного мистецтва, як «ПоліхромА», співкуратором та ідейником вже згаданої «4/8 Gallery». Уся ця діяльність потребує часу і зусиль, але мені подобається, бо дає змогу побувати у різних містах, мати зустрічі з цікавими особистостями, власне, «просувати» сучасне мистецтво.

- Чи маєте однодумців, які з Вами співпрацюють у Луцьку, інших містах, у різних, можливо, не настільки масштабних проектах?

- Так. У мене є графіті-команда, у ній мої однодумці. Хоча із них професійний художник, а хоча - ні. Напри-

певно, найвагоміші. Хоча у цій соціальній мережі можна сплутати мої творчі роботи і комерційні. Для себе їх розрізняю. Комерційні, вони не завжди мої, бо там просто отримую замовлення «треба намалювати ось це», і я в цьому випадку не виступаю як художник, як автор якоїсь думки, а просто «роблю» технічну картинку. Натомість художні роботи - це ті, де я думаю, вкладаю певний зміст, намагаюсь мистецькими засобами через своє бачення донести глядачам якусь ідею.

Зарах я тільки малюю - комерційні об'єкти і художні проекти.

Спілкувалась

Олена СНІЖНА.

Фото автора.

Довідково:

1. ГО «Платформа взаємодій «Простір» розпочала роботу зі створенням інноваційних культурних продуктів, а саме цифрових муралів, у 2018 році.

2. Метою проекту «Перше Digital-сузір'я муралів на карті України» є популяризація сучасного стріт-арту не тільки серед молодих художників, а й серед жителів міст та сіл, ним охоплених та розташованих поблизу Рівного та Луцька; поширення цифрових технологій у сфері культури і мистецтва; розвиток туристичного та культурного потенціалу Західної України. У межах цього проекту у червні-вересні 2019 року на визначених об'єктах у містах Рівне, Луцьк, Дубно, селищах міського типу Клевань, Гоща, селах Тараканів, Горбаків, Бистричі, Привільне створюють нові мурали. Вісім з них об'єднані тематикою «Глобальні цілі

стального розвитку». Складовими проекту також є оцифрування муралів, проведення воркшопу, круглого столу, розробка туристичних маршрутів й ін.

3. Проект втілюють за грантової підтримки Українського культурного фонду та на умовах співфінансування від 9 громад. До останнього долучилась і Здолбунівська міська рада - за рішенням, яке депутати ухвалили на один з сесій. Місцева частка у співфінансуванні становить 50 тис. грн.

4. Будівлю для розміщення муралу у Здолбунові обирали з урахуванням зазначених у проєкті умов. Тобто, вона має бути в людному місці, у відповідному технічному стані, там упродовж кількох років не повинні проводитись роботи із зовнішнього утеплення чи капітального ремонту й ін.

Здолбунівський мурал.